

[Gert Petersen]

den myndighed, men som også omfatter en gruppe af personer, en kreds af personer, som kommer til at køre hele foretagendet, mens altså alle de, hvem sagerne selv vedrører, umyndiggøres og sættes uden for spillet.

Derfor vil jeg godt fra socialistisk folkeparti opfordre alle de almindelige lønmodtagere i den private såvel som den offentlige sektor til at gøre modstand i tide. Hvis vi skal opleve dette gang på gang, så er I sat totalt uden for spillet, og så bliver det et helt andet samfund end det, vi hidtil har kendt, og ikke noget bedre, der kommer ud af det.

Flygaard (DR):

Når man fjerner forhandlingsretten, aftalere retten og aktionsretten, så fjerner man også en væsentlig del af eksistensgrundlaget for lønmodtagernes organisationer. Der er for mig ingen tvivl om, at det, der her er sket, og det, der formentlig, som lovforslagene er udformet, er lagt op til også ved kommende overenskomstforhandlinger, det vil medføre, at lønmodtagerne i realiteten ikke længere får lov til at forhandle deres vilkår.

Det har igennem mange år været praksis, at den offentlige sektor har fået ordnet sine forhold under hensyntagen til udviklingen på det private arbejdsmarked. Det lever man ikke længere op til. Både i 1975 og 1977 har man brudt med dette princip. Dette er vel den naturlige baggrund for, at de ansatte i den offentlige sektor har reageret kraftigere, end man har været vant til.

Regeringen har tilsyneladende givet op på det fordelingspolitiske område. Man afstår fortsat fra at gribe ind over for de arbejdsfri indkomster. Det har i hvert fald lange udsigter med hensyn til et regeringsinitiativ på det foreliggende område.

Taktreguleringen for de offentligt ansatte har været kraftigt angrebet af disses organisationer. Dette er vel forståeligt, når man tager i betragtning, at der kun har været tale om halv taktregulering i forhold til det private arbejdsmarked.

Det er helt naturligt, at arbejdsmarkedet ved udgangen af hver overenskomstperiode tager fordelingen til de enkelte grupper op til ny vurdering og forhandling. Det ligger også i sagens natur, at der sker forskydninger i overensstemmelse med samfundsudviklingen, som den forløber. Disse forskydninger hører

imidtild først og fremmest nøje sammen med det private arbejdsmarked, og genspejlingen må så komme på det offentlige arbejdsmarked.

Meningen med at indgå overenskomster må være, at man for den kommende overenskomstperiode fastholder den realløn, som overenskomsten er udtryk for. Det lever regeringen ikke op til, for så vidt angår de offentligt ansatte. Man har indtil nu kun givet halv taktregulering til de offentligt ansatte med afsmitning over til funktionærområdet i den private sektor. Dette har givet disse grupper en stedse dårligere stilling i forhold til andre grupper. Det er selvfølgelig en fordel, at regeringen nu vil sætte taktreguleringen op til de 75 pct., men det burde være fuld taktregulering.

Debatten om aflønningen af de offentligt ansatte skal imidlertid ikke alene ses i lyset af den aktuelle situation, om end det er forståeligt, at det er den aktuelle situation, som umiddelbart aftvinger størst interesse. Hvis den nuværende udvikling fortsætter, så tror jeg, at det må forventes, at det offentlige får et stedse dårligere rekrutteringsgrundlag, og det kan det offentlige efter min opfattelse ikke være tjent med. Det er naturligt, at denne problemstilling som anført ikke træder særlig stærkt frem, fordi de fleste endnu i den offentlige sektor vel forbliver der ud fra et traditionsmæssigt synspunkt. På længere sigt kan det imidlertid blive meget uheldigt, hvis man ikke får den tilstrækkelige tilgang af kvalificeret arbejdskraft til den offentlige sektor.

Ib Nørlund (DKP):

Det fremgår på mange måder af debatten, at den såkaldte løsning, som man her forelægger, er en løsning på regeringens problemer, men ikke på landets problemer, og slet ikke på lønarbejdernes problemer. Selv hr. Kjeld Olesen har jo i sin andendagstale måttet indrømme, at videreførelsen af dyrtidsordningen jo kun betyder halv dækning for pristigningerne.

Der er i den offentlige debat om dette fremdraget et spørgsmål, som faktisk må afklares og rettelig her i dette ting.

LOs formand, Thomas Nielsen, har bekendtgjort over for offentligheden, at fra og med forleden dag så er der en ny regering.